Súd:	Okresný súd Trnava
Spisová značka:	24C/230/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2115211619
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Monika Vozárová
ECLI:	ECLI:SK:OSTT:2017:2115211619.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci žalobkyne: N.. O. T., narodená XX.XX.XXXX, Y. 4, O. proti žalovanému: T. V., Na V. XXXX/XX, O., zastúpený: JUDr. Ľubica Janušková, advokátka, Trhová 4, Trnava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 29,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 29,90 eur od 01.09.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 14.05.2015 doručenou súdu dňa 15.05.2015 v spojení s doplnenou žalobou doručenou súdu dňa 05.08.2015 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 2.617,39 eur z titulu náhrady škody a sumy 1.500 eur z titulu nemajetkovej ujmy. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že žalovaný ako vodič motorového vozidla Daewoo Matiz O dňa 15.05.2013 o 21.45 hod. pod vplyvom alkoholu (1,71 mg/l) nezvládol riadenie a narazil do osobného motorového vozidla žalobkyne Toyota Yaris O zaparkovaného na parkovisku Okružná Trnava. Suma vyčíslená servisom na jeho opravu bola 8.328,31 eur. Poisťovňa posúdila škodovú udalosť kvôli vysokým nákladom na opravu ako totálnu škodu a opravu vozidla za neekonomickú. Žalobkyňa svoje osobné motorové vozidlo zakúpila v roku 2009 a čase jeho likvidácie bolo tri mesiace po prvej STK a EK v bezchybnej technickej a estetickej kondícii. Žalobkyni bolo vyplatené poistné plnenie dňa 31.07.2013 v sume 3.282,22 eur, dňa 06.08.2013 v sume 172,75 eur a za odpredaj vraku suma 2.640 eur. V čase likvidácie jej vozidla sa cena rovnakého typu Toyoty ojazdeného vozidla s počtom najazdených k do 45.000, rokom výroby 2009 pohybovala od 7.300 eur do 7.500 eur. Plnenie poisťovne predstavuje sumu 6.094,97 eur, čo je oproti priemernej cene, za ktorú si žalobkyňa mohla zabezpečiť adekvátnu náhradu rozdiel 1.305,03 eur. Žalobkyňa si za vzniknutú majetkovú ujmu uplatňuje odškodné v sume 2.617,39 eur:
- cenový rozdiel pre zaobstaranie rovnakého typu, veku a parametrov vozidla, t.j. adekvátneho vozidla - 1.305,03 eur,
- zháňanie adekvátneho náhradného vozidla, vybavovaniu v servisoch a poisťovni žalobkyňa venovala 8 dní dovolenky á 49,05 eur, čo predstavuje sumu 392,40 eur,
- napriek skutočnosti, že si žalobkyňa platila havarijné poistenie, poisťovňa si zadržala celú havarijnú poistku až do 7.apríla 2014 a to v sume 140,96 eur,
- za znehodnotenie autosedačky, ktorú autoservis odporučil po prudkom náraze, spôsobenom jej vymrštením do opačnej časti vozidla (fotodokumentácia z nehody) nepoužívať ako pre dieťa nebezpečnú v sume 199 eur,
- náhradu za diaľničnú známku, ktorú nebolo možné z dôvodu likvidácie vozidla využiť v sume 50 eur,

- náklady na prípravu vozidla na STK a EK a jej vykonanie, platnosť do 27.02.2015, ktorá sa stala neopraviteľnosťou vozidla pre žalobkyňu nevyužiteľná tri mesiace po vykonaní prvej STK a EK v sume 430 eur,
- náklady súvisiace s likvidáciou vozidla podľa pokynov poisťovne v sume 100 eur (kontrola originality, poplatky spojené s predajom vraku, kolky a iné).

Ako nemajetkovú ujmu si žalobkyňa uplatňuje odškodné v sume 1.500 eur a to za traumu spôsobenú likvidáciou jej štvorročného vozidla, ktoré jej malo slúžiť v starobe a ktoré si chránila ohľaduplnou a bezpečnou jazdou, o čom svedčí aj záznam o stave vozidla po vykonaní STK 2013. Počas horúceho leta musela riešiť spôsob dopravy buď taxi službou, mestskou hromadnou dopravou alebo pešo, čo jej spôsobovalo značné zdravotné problémy. Veľa stresu a neriešiteľných situácii bolo spôsobené vybavovaním samotnej poistnej udalosti s poisťovňou Kooperativa, ktorá k likvidácii poistnej udalosti pristupovala zdĺhavo a nekomplexne. Žalobkyňa žiada priznať spolu sumu 4.117,39 eur spolu s úrokom z omeškania za každý deň od 16.06.2013, odkedy nemôže používať zlikvidované motorové vozidlo. Nárok na náhradu škody si žalobkyňa v súlade s § 46 ods. 3 Trestného poriadku uplatnila v trestnom konaní u vyšetrovateľa hneď po zistení rozsahu škody z konečného stanoviska poisťovne Kooperatíva. Dňa 03.03.2014 bola požiadavka na náhradu škody uplatnená v zápisnici o dohode o vine a treste na Okresnej prokuratúre v Trnave s požiadavkou, aby o ňom bolo rozhodnuté v trestnom konaní, na ktoré nielenže nebola žalobkyňa prizvaná, ale ani sa nedozvedela o výsledku rozhodnutia OS. Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia na deň 17.04.2014 nebolo žalobkyni doručené. Žalovaný bol odsúdený rozhodnutím Okresného súdu v Trnave dňa 17.04.2014. Žalobkyňa podala sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 21.10.2014 na Krajský súd v Trnave, ktorá bola posúdená ako nedôvodná spolu s rozporným konštatovaním, že námietky žalobkyne ohľadne procesného postupu súdu prvého stupňa sú dôvodné, sťažovateľka bola poškodená na svojich právach nezabezpečením jej účasti na verejnom zasadnutí, ale odvolací súd nemá možnosť tento procesný nedostatok zákonným spôsobom reparovať. Žalovaný o výške požadovanej náhrady škody vedel, ale z jeho strany nebol vykonaný žiadny ústretový krok na riešenie situácie a pravdepodobne sa neseriózne spoliehal na premlčanie trestného skutku v časti náhrady škody žalobkyni.

2. Žalovaný k žalobe uviedol, že spôsobil dopravnú nehodu, za ktorú bol v trestnom konaní uznaný vinným a ktorou spôsobil žalobkyni škodu na osobnom motorovom vozidle Toyota Yaris, ktoré bolo zaparkované pre obytným blokom a do ktorého žalovaný narazil osobným motorovým vozidlom Daewoo Matiz, ktoré riadil. Pri dopravnej nehode bolo osobné motorové vozidlo žalobkyne natoľko poškodené, že by náklady na opravu vozidla presiahli hodnotu vozidla, v dôsledku čoho by bola oprava neekonomická. Kooperativa poisťovňa, a.s., ktorá likvidovala poistnú udalosť, vyhlásila preto škodu na vozidle za totálnu škodu a poskytla žalobkyni poistné plnenie vo výške, ktorá zodpovedá hodnote vozidla v čase likvidácie poistnej udalosti. V prípade poškodeného vozidla žalobkyne bola hodnota vozidla objektívne vyjadrená peniazmi v sume 3.282,22 eur (poistné plnenie) a 2.640 eur (odpredaj vraku), čo predstavuje skutočnú škodu objektívne vyjadriteľnú v peniazoch, ktorá bola žalobkyni aj uhradená. Žiadne iné nároky, ktoré si žalobkyňa v žalobe uplatňuje, nie sú opodstatnené, nakoľko nemajú oporu v zákone, resp. nie sú preukázané žiadnymi dôkazmi. K nároku na úhradu nákladov na prípravu vozidla na SRK EK žalovaný uviedol, že sa jedná o náklady, ktoré bolo potrebné vynaložiť na to, aby bolo vozidlo spôsobilé prevádzky, čo nie je možné zahrnúť do hodnoty vozidla. Tiež nie je možné zahrnúť do hodnoty vozidla sumu za diaľničnú známku ani nároky spojené so zabezpečovaním náhradného vozidla. Škoda na vozidla bola riešená ako totálna škoda a žalobkyni bola poskytnutá náhrada vyjadrujúca hodnotu vozidla. Nie je preto možné priznať žalobkyni nárok na náhradu nákladov spojených s uvedením vozidla do pôvodného stavu, resp. účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakého alebo obdobného vozidla. K žalobkyňou uplatnenej nemajetkovej ujme v sume 1500 eur žalovaný uviedol, že Občiansky zákonník spája právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch so zásahom do práv na ochranu osobnosti. Spôsobením škody na osobnom motorovom vozidle žalobkyne nedošlo v žiadnom prípade k zásahu do jej súkromia, konanie žalovaného sa nedotklo jej osobnosti a preto nárok na nemajetkovú ujmu nie je opodstatnený. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiada žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že jej nie je známe, aké iné dôkazy je potrebné uviesť, keď konaním žalovaného prišla o 4-ročné auto, ktoré bolo 3 mesiace po prvej STK a ktorého opravy sa márne dožadovala až do rozhodnutia poisťovne a totálnej škode. Plnenie poisťovne bolo z jej havarijnej poistky (140,96 eur), bez ktorej by k poistnému plneniu v danej výške pravdepodobne nedošlo. Načo vlastne

žalobkyňa vynakladala náklady na udržiavania vozidla v bezchybnom technickom stave (430 eur), keď v ňom vozila vnukov (autosedačka 199 eur) a mohla vedieť, že využitie vynaložených nákladov, možnosť letnej dovolenky s deťmi, s ktorou súvisí aj diaľničná známka (50 eur), jej zmarí nezodpovedný vodič a žalobkyňa si bude môcť namiesto svojho nového auta kúpiť iné, ojazdené s staršie za cenu 6.300 eur. Samotné spochybnenie ceny vozidla rovnakého typu Toyoty v lete 2013 pohybujúceho sa v rozpätí od 7.300 eur do 7.500 eur s približnými technickými parametrami jej vozidla inzerátom zo dňa 04.11.2015 predloženým žalovaným, považuje žalobkyňa za bezpredmetné, nakoľko žalobkyňa si náhradné vozidlo zabezpečovala v auguste 2013. Ani pri uplatňovaní nemajetkovej ujmy sa podľa žalovaného vlastne nič nestalo, nakoľko likvidácia vozidla trestným činom nebola v žiadnom prípade zásahom do jej súkromia. Snaženia žalobkyne počas celej doby smerovali len k oprave jej pôvodného motorového vozidla do pôvodného stavu pred haváriou.

4. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že v zmysle § 132 ods. 1 CSP má žalobkyňa ako strana sporu v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú však nadväzuje a s ktorou súvisí aj povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Túto povinnosť označenia dôkazov však žalobkyňa doteraz nesplnila a svoje tvrdenia nejako nepreukázala, preto žalovaný výslovne popiera tvrdenia žalobkyne a považuje uplatnený nárok v celom rozsahu za nedôvodný. Žalobkyňa žiadnymi dôkazmi nepreukázala, aká bola hodnota jej vozidla v čase, kedy došlo k jeho poškodeniu (išlo o vozilo 4 roky staré, preto nie je možné vychádzať z jeho nadobúdacej hodnoty) a žiadnymi dôkazmi nepreukázala svoje tvrdenia, že porovnateľné vozidlo by bolo možné zaobstarať za sumu 7.400 eur. Žalobkyňa predložila súdu kópiu kúpnej zmluvy zo dňa 07.08.2013, podľa ktorej si zaobstarala vozidlo zn. Toyota Yaris rok výroby 2008 s počtom najazdených kilometrov 32.442 (jej pôvodné vozidlo malo v čase poškodenia najazdených 45.816 km) za kúpnu cenu 6.300 eur. Z predloženého dôkazu však nie je možné zistiť, či zakúpené vozidlo je porovnateľné s pôvodným vozidlom a tento dôkaz ani nepreukazuje tvrdenie žalobkyne, že porovnateľné vozidlo bolo možné zaobstarať za sumu 7.400 eur. Žalobkyňa si v súvislosti so zaobstaraním adekvátneho vozidla uplatňuje náhradu za 8 dní dovolenky v sume 392,40 eur. Žiadnym dôkazom však nepreukázala, že na vybavovanie záležitostí spojených s vozidlom skutočne čerpala dovolenku a to konkrétne v rozsahu 8 dní. Žalobkyňa si uplatňuje náhradu za havarijnú poistku v sume 140,96 eur. Sama pritom v žalobe uvádza, že túto si poisťovňa zadržala do 7.4.2014. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že poisťovňa vrátila žalobkyni zaplatenú poistku, preto je nedôvodné požadovať jej úhradu ešte aj od žalovaného. Žalobkyňa si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 199 eur za znehodnotenú autosedačku. Potvrdenie o zakúpení autosedačky predložené žalobkyňou preukazuje, že autosedačka bola zakúpená 23.06.2012 za kúpnu cenu 199 eur, nepreukazuje však tvrdenie žalobkyne, že autosedačka bola v čase dopravnej nehody v poškodenom vozidle a že v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovaným došlo k takému jej poškodeniu, že sa stala nepoužiteľnou. Žalovaný poukazuje na záznam z dopravnej nehody zo dňa 16.06.2013 spísaný Okresným dopravným inšpektorátom v Trnave podpísaný žalobkyňou, v ktorom je uvedený popis poškodenia vozidla, avšak o autosedačke sa v ňom neuvádza vôbec nič. K náhrade za diaľničnú známku a prípravu vozidla na STK a EK žalovaný uviedol, že tieto nie je možné zahrnúť do ceny vozidla. Ide o náklady, ktoré je potrebné vynaložiť na to, aby bolo vozidlo spôsobilé prevádzky, resp. prevádzky po diaľnici, teda o náklady, ktoré musela žalobkyňa vynaložiť bez ohľadu na dopravnú nehodu. Ide teda o náklady, ktoré neboli vynaložené v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Žalobkyňa si tiež uplatňuje náklady súvisiace s likvidáciou vozidla v sume 100 eur, tieto nie sú však bližšie špecifikované a nie sú preukázané žiadnymi dôkazmi, preto žalovaný považuje tento nárok za nedôvodný. Žalobkyňa sa domáha nemajetkovej ujmy 1500 eur čo odôvodňuje traumou spôsobenou likvidáciou jej vozidla. Žalobkyňa však žiadnym dôkazom nepreukázala, že v dôsledku poškodenia jej vozidla, ktoré zavinil žalovaný, došlo okrem zásahu do jej majetkových práv aj k zásahu do jej iných, zákonom chránených práv a že jej z toho titulu patrí v spojení s poškodením vozidla aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Žalobkyňa vo svojom návrhu neuvádza, aké iné práva, konkretizované zákonnými ustanoveniami, boli porušené a do akej miery. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy existencia závažnej ujmy ako dôsledok zásahu do osobnostných práv konkrétnej osoby, čo žalobkyňa doteraz žiadnymi dôkazmi nepreukázala. Žalovaný preto považuje aj tento nárok žalobkyne za nedôvodný. Účelom trestného konania v prvom rade rozhodovanie o vine a treste. Rozhodnutie o náhrade škody spôsobenej trestným činom prichádza do úvahy iba vtedy, ak je výška uplatnenej škody vyčíslená presne, preukázaná nespochybniteľnými dôkazmi, prípadne jej zisťovanie v trestnom konaní by zbytočne nepredlžovalo samotné trestné konanie. V prípade nároku žalobkyne dospel súd k záveru, že uplatnený nárok na náhradu škody nebol dostatočne preukázaný a rozhodnutie o náhrade škody by si vyžadovalo rozsiahlejšie dokazovanie, preto žalobkyňu

ako poškodenú odkázal so svojím nárokom na občianske súdne konanie. Žalovaný navrhuje žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016, preto nemôže brať vážne tvrdenia žalovaného, že neboli splnené náležitosti CSP, pretože zákonodarstvo nemôže fungovať retroaktívne, preto žalobu považuje za podanú v súlade s platnými predpismi SR. Spochybňovanie údajov, či autosedačka bola vo vozidle, musí potvrdiť aj fotodokumentácia polície, ktorá ju na mieste havárie zabezpečila a uvedenú skutočnosť vyšetrovateľ pri uplatnení náhrady škody vrátane autosedačky nespochybnil. Žalobkyňa preto predkladá vlastnú fotodokumentáciu preukazujúcu, že auto bolo riadne označené ako auto na prepravu dieťaťa, vybavené tieniacou clonou a autosedačkou. K obstarávacej cene vozidla 6.300 eur žalobkyňa uviedla, že táto svedčí o trhu s ojazdenými vozidlami v čase, keď si žalobkyňa náhradné vozidlo zabezpečovala. Žalobkyňa si nové vozidlo kupovala v roku 2009 s úmyslom, že pri dobrej starostlivosti a kvalitnej značke jej toto bude slúžiť slúžilo na sklonku života a preto samotné spochybňovanie nákladov na udržiavanie vozidla vo výbornej kondícii, ktoré neboli investované s cieľom, že táto suma bude predmetom vymáhania škody. Využitie tejto investície jej však bolo žalovaným upreté, ktorý jej zmaril, možnosť využitia tejto investície počas dvojročného obdobia, na ktoré je potvrdený STK a EK bezchybný stav vozidla. Rovnako za zmarenú investíciu považuje žalobkyňa diaľničnú známku v sume 50 eur, ktorú plánovala využiť v letnom období na strávenie dovolenky. K spochybňovaniu skutočností ohľadne vynúteného čerpania dovolenky ohľadne likvidácie a obiehania servisov žalobkyňa uviedla, že jej jediným cieľom bolo zabezpečiť opravu poškodeného vozidla, čo sa jej nepodarilo. Pri zháňaní náhradného vozidla a čerpaní ďalšej vynútenej dovolenky napr. aj vybavovaním kontroly originality spolu s prevozom vozidla odťahovým vozidlom malo podľa žalovaného prebiehať tak, že žalobkyňa si mala dať všade potvrdiť, čo vybavovala. Každý súdny človek jej musí dať za pravdu, že žalobkyňa to zvládla až nadmieru dobre a čas strávený touto činnosťou nad rámec dovolenky, teda po pracovnej dobe, do náhrady škody neuvádza. Pri vyčíslení škody z titulu čerpania vynútenej dovolenky žalobkyňa použila jednotný a najnižší dovolenkový priemer, ako to vyplýva z potvrdenia zamestnávateľa. K zadržaniu havarijnej poistky v sume 140,96 eur do 7.4.2014 žalobkyňa uvádza, že nepozná za akých okolností poisťovňa po uplynutí poistného obdobia vráti zaplatenú poistku.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, vyjadrením žalovaného, oboznámením s obsahom založených listinných dôkazov a to najmä žalobou zo dňa 14.5.2015, článkom z č.l. 3, posudkom - kalkuláciou zo dňa 3.6.2013, vyrozumením k poistnej udalosti zo dňa 18.7.2013, oznámením o totálnej škode zo dňa 18.7.2013, oznámením o poistnom plnení zo dňa 30.7.2013, protokolom o technickej kontrole z č.l. 9-10, rekapituláciou zákazky zo dňa 27.2.2013, záručným listom, pokladničným dokladom zo dňa 23.6.2012, dokladom o zakúpení diaľničnej známky z č.l. 14, fotokópiou potvrdenia o zodpovednosti z č.l. 14, avízom na úhradu poistného zo dňa 7.3.2013, návrhom žalobkyne z č.l. 22-23, potvrdením Trnavskej univerzity v Trnave zo dňa 5.8.2015, vyjadrením žalovaného zo dňa 10.9.2015, výpisom z www.aaaauto.sk <http://www.aaaauto.sk> zo dňa 11.10.2015, doplnením žaloby zo dňa 11.11.2015, kúpnou zmluvou zo dňa 7.8.2013, preberacím protokolom zo dňa 7.8.2013, článkom z č.l. 38-41, vyjadrením žalovaného zo dňa 3.10.2016, doplnením žaloby zo dňa 1.10.2016, osvedčením o evidencii z č.l. 47-48, vyjadrením žalobkyne zo dňa 30.1.2017, fotografiami z č.l. 55-57, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu a zistil nasledovaný skutkový a právny stav.

7. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že svojou žalobou sa domáha voči žalovanému náhrady škody žalobkyňou objektívne zhodnotenej, pretože pokiaľ by vychádzala zo skutočnosti, že jej nové auto, ktoré bolo po prvej STK a emisnej kontrole malo vyčíslenú servisnou opravovňou opravu vo výške 8.328,31 eur, ktorú vlastne vzhľadom kvôli tomu, že žalobkyňa bola držiteľom havarijnej poistky, by bola poisťovňa v prípade, že by bola akceptovateľná oprava čo do výšky opravy, bola by to poisťovňa uhradila. Čiže žalobkyňa vlastne vôbec nebrala do úvahy škodu vyčíslenú servisom na náklady na opravu, odvíjala ju od skutočnosti, že poisťovňa jej vyplatila 3.282,22 eur a za odpredaj vraku, ktoré poisťovňa robí ako súčasť vysporiadania, o čo znižuje vlastne náhradné plnenie, bola vyčíslená suma 2.640 eur. Plnenie poisťovne predstavovalo čiastku 6.094,97 eur, čo je oproti priemernej cene, za ktorú si žalobkyňa mohla zabezpečiť adekvátnu náhradu, rozdiel 1.305,03 eur. Žalobkyňa si zakúpila v auguste 2013 ojazdené motorové vozidlo rovnakej značky Toyota Yaris, v čase kúpy 5-ročné, o rok staršie ako bolo jej pôvodné vozidlo za sumu 6.300 eur. Za vzniknutú majetkovú ujmu si uplatňuje odškodné vo výške 2.617,39 eur z dôvodov, ktoré podrobne uvádza v návrhu v šiestich bodoch. Rovnako si voči žalovanému uplatňuje nemajetkovú ujmu v sume 1.500 eur. Je to za traumu spôsobenú likvidáciou jej 4-ročného vozidla, za

stres a neriešiteľné situácie s Kooperativou, za to, že vlastne vozidlo, ktoré mala pripravené a v plnej kondícii na dovolenku, nemohla použiť ani ona ani jej deti, do práce bola nútená chodiť pešo, taxíkom, pracuje na Trnavskej univerzite v Trnave, pričom cesta z jej bydliska na pracovisko pešo trvá 45 minút až hodinu. Vzhľadom k jej zdravotnému stavu používala aj taxi službu. To najpodstatnejšie je, že auto bolo havarované zo strany, kde bola autosedačka jej vnuka a keby došlo k autonehode v čase, keď by nastupovali alebo vystupovali z vozidla, dnes by sa tu nestretli, nebavili by sa tu o náhrade škody, ale o vážnejších veciach. Vozidlo bolo v takom dezolátnom stave, že ani v servise neodporúčali opravu, auto by bolo problémové aj po oprave. O doriešenie sporu mimosúdnou cestou sa žalobkyňa nepokúsila. Pokiaľ ide o autosedačku, táto bola katapultovaná, z čoho jednoznačne vyplýva, že už použiteľná nebola. Žalobkyňa si uplatňuje úrok z omeškania zo žalovanej sumy za obdobie od 16.6.2013 do zaplatenia vo výške 8,5 % ročne. Dopravnou nehodou jej bolo spôsobené nie poškodenie, ale fyzická likvidácia 4-ročného vozidla, ktoré bolo 2 mesiace po 1. STK a EK. Tieto náklady investovala z dôvodu, aby bolo auto v perfektnom stave a nie z dôvodu, že si ich bude uplatňovať ako náhradu škody. Spolieha sa na súdnictvo a na ochranu poškodených, aby niekto, keď spôsobí škodu pod ťažkým vplyvom alkoholu, bol túto povinný aj nahradiť. Trestné konanie prebehlo bez žalobkyne, ona si nárok na náhradu škody riadne a včas v trestnom konaní uplatnila, bola uzavretá dohoda o vine a treste, na ktoré pojednávanie ona predvolaná nebola. Berie ako hrubú urážku to, že právna zástupkyňa žalovaného uviedla, či vôbec bola autosedačka v jej aute, žalobkyňa o tom predložila fotodokumentáciu, sedačka bola prehodená na druhú stranu, bola tam aj detská clona. Žalobkyňa nemala také technické možnosti, aby v noci o 23.00 hod. detailne odfotila to, čo sa v aute nachádzalo. Fotodokumentácia sa nachádza aj na polícii. V trestnom konaní nebolo jej nároku na náhradu škody vyhovené a súd sa ním vôbec nezaoberal, čo potvrdil aj Krajský súd v Trnave na jej sťažnosť, ktorý uviedol, že nemá možnosť túto chybu napraviť.

8. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že škoda, ktorá bola žalobkyni spôsobená poškodením motorového vozidla, bola v plnom rozsahu uspokojená, žalovaný poukazuje na § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa poškodenému uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Podľa jeho názoru skutočnou škodou, ktorá bola žalobkyni spôsobená, je hodnota poškodeného vozidla, a táto bola uspokojená plnením poisťovne a odpredajom poškodeného vozidla na súčiastky. Ak by aj vychádzali z toho, že by mala poškodená nárok na hodnotu takú, za akú by mohla si zakúpiť porovnateľné vozidlo, žalovaná má za to, že žalobkyňa ako poškodená nepreukázala, za čo by si mohla porovnateľné vozidlo zakúpiť. Podľa stránky aaaauto stiahnutej z internetu, sa porovnateľné vozidlo 4-ročné, síce je to s rokom výroby 2011, avšak je možné vychádzať z týchto údajov, nakoľko ceny vozidiel sa nejako zásadne nemenili, ale z tejto stránky je možné zistiť, že porovnateľné vozidlo bolo možné kúpiť za akciovú cenu 5.500 eur, ak by sa bralo na úver a ak by sa bralo v hotovosti v sume 6.500 eur. Ohľadne citovej ujmy sa nevie žalovaný bližšie vyjadriť, pretože žalobkyňa neuvádza, o aké ustanovenie zákona sa opiera pri vyčíslení tejto citovej ujmy, resp. aké ustanovenie zákona jej umožňuje uplatňovať si citovú ujmu v súvislosti s poškodením vozidla. K nákladom na diaľničnú známku žalovaný uviedol, že žalobkyňa pol roka túto užívala, preto nie je možné povedať, že jej vznikla škoda v sume 50 eur, mala možnosť túto čiastočne využiť. Žiadnym dokladom žalobkyňa nepreukázala, že by bola autosedačka poškodená, alebo že by bola poškodená do takej miery, že by nebola použiteľná. Podľa žalovaného je žalobkyňa v zmysle § 470 ods. 1 CSP, resp. v zmysle ustanovení OSP povinná preukázať tvrdené skutočnosti dôkazmi, a ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom účinnosti. Tým reaguje na vyjadrenie žalobkyne, že tento zákon nemôže platiť spätne tak, ako tvrdila vo svojom vyjadrení zo dňa 30.1.2017. Žalobkyňa svoj nárok tak, ako ho uplatnila, nepreukázala a nepodložila ho žiadnymi dôkazmi. V zápisnici zo dňa 3.3.2014, kde bola uzavretá dohoda o vine a treste na Okresnej prokuratúre Trnava č. 3PV 328/13/2207-18, kde ako prítomný účastník na tomto konaní je uvedená aj žalobkyňa, táto zápisnica je ňou vlastnoručne podpísaná a je evidentné, že žalobkyňa nesúhlasila s tým, že obvinený žiada, aby bola ona odkázaná na občiansko-právne konanie. Neprišlo k dohode o náhrade ňou uplatňovanej škody a z toho dôvodu súd nemal inú možnosť rozhodovať pri schvaľovaní o uzavretej dohode o vine a treste inak ako žalobkyňu odkázať na občiansko-právne konanie. Chyba sa stala až keď sa dohoda schvaľovala na súde, keď žalobkyňa nebola asi nedopatrením predvolaná na súd. V konaní o vine a treste nebola uzavretá dohoda medzi obvineným a poškodenou, preto v konaní pred súdom sa o nároku na škodu nekonalo. Súd nemal inú možnosť, len odkázať poškodenú na občianskoprávne konanie. Z fotodokumentácie vôbec nevyplýva, že by autosedačka v čase nehody vo vozidle bola a aj keby tam bola, nie je preukázané žiadnym dôkazom, že bola pri nehode poškodená a v dôsledku toho nepoužiteľná. Žalovaný uznáva nárok na náhradu škody za diaľničnú známku v alikvotnej čiastke.

9. Z posudku - kalkulácie zo dňa 3.6.2013 vyplýva, že náklady na opravu osobného motorového vozidla žalobkyne sú 8.328,31 eur.

10. Z vyrozumenia Kooperativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group k oznámeniu poistnej udalosti zo dňa 18.7.2013 vyplýva, že túto škodovú udalosť riešia ako totálnu škodu po vykonaní obhliadok poškodeného vozidla ako aj dodatočnej doobhliadky, ktorá bola vykonaná v servise na ich žiadosť z dôvodu podrobného posúdenia nákladovosti a celkovej výšky nákladov na opravu. Nakoľko náklady na opravu vozidla presahujú hodnotu vozidla, nebudú požadovať doloženie faktúry za opravu vozidla. Následne bude po vyčíslení zvyškov vozidla zaslané celkové vyčíslenie škodovej udalosti a poistné plnenie bude poukázané na adresu žalobkyne.

11. Z oznámenia Kooperativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group o totálnej škode zo dňa 17.7.2013 vyplýva, že na základe zdokumentovaného rozsahu poškodenia a nákladov na opravu vozidla vypočítaných technikom Slovexperty, poisťovňa posudzovala rentabilitu opravy vozidla. Vypočítané náklady na opravu boli stanovené v zmysle predpísanej technológie opravy výrobcom a pri použití originálnych - nových náhradných dielov. Keďže vypočítané náklady na opravu vozidla presiahli hodnotu pre posúdenie ekonomickej opraviteľnosti vozidla, poisťovňa vyhlásila škodu na vozidla žalobkyne za totálnu - neekonomickú opravu.

12. Z oznámenia Kooperativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group o poistnom plnení zo dňa 30.7.2013 vyplýva, že dňa 26.07.2013 ukončili šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého žalobkyni predkladajú výpočet poistného plnenia. Poistnú udalosť likvidujú v zmysle poistnej zmluvy ako totálnu škodu. Poistné plnenie poukazujú v sume 3.282,22 eur.

13. Z protokolu o technickej kontrole vozidla žalobkyne z č.l. 9-10 vyplýva, že kontrola bola vykonaná dňa 27.02.2013, lehota platnosti je do 27.02.2015.

14. Z protokolu o emisnej kontrole vozidla žalobkyne z č.l. 9-10 vyplýva, že kontrola bola vykonaná dňa 27.02.2013, lehota platnosti je do 27.02.2015.

15. Z rekapitulácie zákazky Autogrupp, s.r.o. zo dňa 27.2.2013 a pokladničného dokladu vyplýva, že žalobkyňa uhradila sumu 430 eur.

16. Zo záručného listu a pokladničného dokladu nač.l. 13 vyplýva, že dňa 23.06.2012 bola u I. W. zakúpená autosedačka guardian.

17. Z fotokópie kontrolného kupónu k diaľničnej známke a pokladničného dokladu o zakúpení diaľničnej známky z č.l. 14 vyplýva, že žalobkyňa dňa 04.02.2013 zakúpila 1 ročnú diaľničnú známku platnú od 01.01.2013 do 31.01.2014 za sumu 50 eur.

18. Z avíza Kooperativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group na úhradu poistného k produktu - havarijné poistenie motorových vozidiel zo dňa 7.3.2013 vyplýva, že dňa 07.04.2013 je splatné poistné vo výške 140,96 eur za obdobie od 07.04.2013 do 07.04.2014.

19. Z potvrdenia Trnavskej univerzity v Trnave zo dňa 5.8.2015 vyplýva, že výška dovolenkového priemeru žalobkyne je za mesiac jún 2013 suma 56,40 eur/ 1 deň, za mesiac júl 2013 suma 49,05/ 1 deň, za mesiac august 2013 suma 51,28 eur/ 1 deň.

20. Z výpisu z webovej stránky www.aaaauto.sk <http://www.aaaauto.sk> zo dňa 04.11.2015 vyplýva, že akciová cena Toyoty Yaris 2011, 1.3 VVT, 46. tis. km. je na úver 5.500 eur, v hotovosti 6.500 eur.

21. Z kúpnej zmluvy zo dňa 7.8.2013 a preberacieho protokolu vyplýva, že žalobkyňa zakúpila osobné motorové vozidlo Toyotu Yaris rok výroby 2008, počet najazdených km 332.442 km za kúpnu cenu 6.300 eur

22. Z osvedčenia o evidencii z č.l. 47-48 vyplýva, že žalobkyňa bola vlastníčkou osobného motorového vozidla Toyota Yaris 1,0 5D, dátum prvej evidencie je 08.04.2009.

23. Strany sporu boli poučené podľa § 154 CSP a nemali návrhy na doplnenie dokazovania.

24. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

25. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

26. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

27. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

28. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

29. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

30. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

31. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

32. Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase od podania žaloby do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“) účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

33. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

34. Podľa § 132 ods. 1,2,3 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh (1). Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (2). Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť (3).

35. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

36. Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť dňa 01.07.2015 a podľa ustanovenia § 470 ods. 1, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti, ak nie je ustanovené inak.

37. Ustanovenia § 120 ods. 1 OSP a § 132 CSP zakotvujú dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, teda povinnosť strán označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Iniciatíva pri predkladaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

38. Na vznik zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje naplnenie nasledovných predpokladov: 1. porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, 4. zavinenie. Všetky štyri predpoklady vzniku zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Všeobecná zodpovednosť je založená na princípe zodpovednosti za predpokladané zavinenie, to znamená, že poškodený musí preukázať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška sú v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Škodca musí preukázať, že na škode z porušenia právnej povinnosti nenesie vinu. Poškodenému sa uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia, teda zo všeobecnej hodnoty veci.

39. Z vykonaného dokazovania vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Zo zhodných skutkových tvrdení strán sporu mal súd preukázané, že dňa 15.06.2013 žalovaný ako vodič osobného motorového vozidla zn. Daewoo Matiz O spôsobil dopravnú nehodu, keď pod vplyvom alkoholu narazil do osobného motorového vozidla žalobkyne Toyota Yaris O zaparkovaného pred obytným domov a spôsobil na ňom škodu. Za uvedený trestný čin bol uznaný vinným v trestnom konaní sp. zn. 3T/29/2014. Kooperativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, s ktorou mala žalobkyňa uzavreté havarijné poistenie vozidla, na základe zdokumentovaného rozsahu poškodenia a nákladov na opravu vozidla posúdila škodu na vozidle žalobkyne ako totálnu škodu a vyplatila žalobkyni poistné plnenie dňa 31.07.2013 v sume 3.282,22 eur, dňa 6.8.2013 v sume 172,75 eur a hodnotu použiteľných zvyškov v sume 2.640 eur, spolu sumu 6.094,97 eur. V konaní bolo teda nesporné, že žalovaný zavineným porušením právnej povinnosti spôsobil žalobkyni škodu na osobnom motorovom vozidla. Spornou zostala výška škody.

40. Žalobkyňa sa domáhala náhrady škody vo výške 1.305,03 eur, ktorá podľa nej prestavuje rozdiel medzi priemernou cenou obdobného vozidla vo výške 7.400 eur a poskytnutým poistným plnením a vyplatenou hodnotou zvyškov poisťovňou vo výške 6.094,97 eur. Žalovaný nárok žalobkyne neuznal z dôvodu, že podľa neho poisťovňa žalobkyni vyplatila skutočnú škodu objektívne vyjadriteľnú v peniazoch, nakoľko poistné plnenie zodpovedá hodnote vozidla v čase poistnej udalosti. Pokiaľ je vozidlo zničené alebo poškodené v takom rozsahu, že náklady na opravu presiahnu 100 % všeobecnej hodnoty vozidla ku dňu vzniku poistnej udalosti a poisťovňa považuje takúto škodu za totálnu škodu, výškou plnenia je všeobecná hodnota vozidla znížená o hodnotu použiteľných zvyškov z vozidla. V konaní bolo nesporné, že poisťovňa posúdila škodu ako totálnu a vyplatila žalobkyni poistné plnenie spolu v sume 3.454,97 eur a hodnotu použiteľných zvyškov v sume 2.640 eur, teda spolu vyplatila žalobkyni sumu 6.094,97 eur. Uvedená suma predstavuje všeobecnú hodnotu vozidla zistenú poisťovňou v čase poškodenia vozidla, na náhradu ktorej mala žalobkyňa v zmysle § 443 Občianskeho zákonníka nárok a ktorá suma bola žalobkyni poisťovňou vyplatená. Všeobecná hodnota vozidla je cena, za ktorú je možné zaobstarať si rovnakú alebo obdobnú vec v danom mieste a čase. V prípade, ak žalobkyňa nebola spokojná so stanovením všeobecnej hodnoty vozidla poisťovňou vo výške 6.094,97 eur, mala sa domáhať jej prehodnotenia poisťovňou a následne podať voči poisťovni žalobu na súd. Žalovaná v konaní však žiadnym dôkazom nepreukázala, že všeobecná cena jej vozidla v čase poškodenia bola o sumu 1.305,3 eur vyššia, ako stanovila poisťovňa, preto súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.
41. Žalobkyňa sa ďalej domáhala náhrady škody v sume 430 eur, ktorá spočívala v nákladoch na prípravu vozidla na STK a EK. Žalovaný uviedol, že tieto náklady je potrebné vynaložiť na to, aby bolo vozidlo spôsobilé prevádzky, teda ide o náklady, ktoré musela žalobkyňa vynaložiť bez ohľadu na dopravnú nehodu a tieto náklady neboli vynaložené v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou s ktorým tvrdením sa súd stotožnil a navyše uvádza, že pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla sa vychádza i z koeficientu predajnosti, ktorý zahŕňa i koeficient platnosti kontroly technického stavu vozidla, preto podľa názoru súdu bola táto položka započítaná poisťovňou do všeobecnej hodnoty vozidla, ktorá bola žalobkyni vyplatená, preto jej uplatnenie voči žalovanému nie je dôvodné. Navyše technické kontroly vozidla patria medzi štandardnú údržbu vozidla zabezpečujúcu technickú spôsobilosť prevádzky vozidla, sú to predpísané úkony a žalobkyňa nepreukázala, že náklady na ne vynaložila v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného.

42. Žalobkyňa sa ďalej domáhala náhrady škody vo výške 392,40 eur za 8 dní dovolenky potrebných na zháňanie adekvátneho náhradného vozidla, vybavovanie v servisoch a poisťovni. Žalovaný uvedenú sumu neuznal ako ničím nepreukázanú a žalobkyňa napriek poučeniu súdu o dôkaznej povinnosti strán sporu žiadnym dôkazom nepreukázala, že na vybavovanie záležitostí spojených s vozidlom skutočne

čerpala dovolenku a že ju čerpala presne v rozsahu 8 dní a ani to, že táto škoda jej vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Žalobkyňa teda ohľadne vzniku škody vo výške 392,40 eur neuniesla dôkazné bremeno, preto súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

43. Žalobkyňa sa ďalej domáhala náhrady škody vo výške 199 eur za znehodnotenie autosedačky, ktorú autoservis odporučil po prudkom náraze nepoužívať ako pre dieťa nebezpečnú. Žalovaný uvedené tvrdenie žalobkyne poprel s tým, že nie je preukázané žiadnym dôkazom, že autosedačka bola pri nehode poškodená a v dôsledku toho nepoužiteľná. Žalovaná však napriek tomu odporučenie autoservisu ani inej odborne spôsobilej osoby o znehodnotení autosedačky a odporučení ju nepoužívať ako nebezpečnú nepredložila a svoje tvrdenia o vzniku škody vo výške 199 eur žiadnym dôkazom nepreukázala, navyše žalobkyňa nepreukázala ani hodnotu autosedačky v čase poškodenia v zmysle § 443 Občianskeho zákonníka, preto ani v tejto časti nebola jej žaloba pre neunesenie dôkazného bremena dôvodná.

44. Žalobkyňa sa domáhala náhrady škody vo výške 100 eur za náklady súvisiace s likvidáciou vozidla podľa pokynov poisťovne (kontrola originality, poplatky spojené s predajom vraku, kolky a iné). Žalovaný považoval tento nárok za nedôvodný a nepreukázaný žiadnymi dôkazmi. Žalobkyňa však napriek poučeniu súdu o potrebe svoje tvrdenia preukázať dôkazmi, žiadnym dôkazom vznik škody vo výške 100 eur za likvidáciu vozidla nepreukázala, preto súd nepovažoval žalobu za dôvodnú ani v tejto časti a pre neunesenie dôkazného bremena ju zamietol.

45. Žalobkyňa si uplatnila náhradu škody za havarijnú poistku v sume 140,96 eur, ktorú sumu poisťovňa zadržala do 7.4.2014. Žalovaný uvedenú sumu neuznal, napriek tomu žalobkyňa nepredložila dôkaz o jej úhrade, predložila len avízo poisťovne na jej úhradu a zároveň nepreukázala, že po zániku poistnej zmluvy jej poisťovňa uvedenú sumu odmietla vrátiť. Preto nárok žalobkyne na náhradu škody ani v tejto časti nepovažoval súd za preukázaný a ani za vzniknutý v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného.

46. Žalobkyňa sa ďalej domáhala náhrady škody za diaľničnú známku v sume 50 eur, ktorú nebolo možné z dôvodu likvidácie vozidla využiť. Žalovaný uznal nárok žalobkyne na náhradu škody za diaľničnú známku v alikvotnej výške. Z fotokópie kontrolného kupónu k diaľničnej známke a pokladničného dokladu o zakúpení diaľničnej známky z č.l. 14 mal súd preukázané, že žalobkyňa dňa 04.02.2013 zakúpila 1 ročnú diaľničnú známku platnú od 01.01.2013 do 31.01.2014 za sumu 50 eur, ktorú bolo možné využívať 13 mesiacov. Dopravná nehoda sa stala 15.06.2013 a od 16.06.2013 do 31.01.2014 žalobkyňa diaľničnú známku nemohla využívať, preto za uvedené obdobie 230 dní vznikla žalobkyni škoda vo výške 29,90 eur (230 dní x 0,13 eur/deň), ktorú sumu súd žalobkyni priznal a vo zvyšku súd žalobu zamietol.

47. Žalobkyňa sa nakoniec domáhala náhrady nemajetkovej ujmy v sume 1.500 eur za traumu spôsobenú likvidáciou jej štvorročného vozidla, za to, že počas horúceho leta musela riešiť spôsob dopravy buď taxi službou, mestskou hromadnou dopravou alebo pešo, čo jej spôsobovalo značné zdravotné problémy a za stres pri vybavovaní samotnej poistnej udalosti. Žalovaný považoval aj tento nárok žalobkyne za nedôvodný a žiadnym dôkazom nepreukázaný.

48. Predpokladmi občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv sú: 1. existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a ktorý spočíva v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby, 2. zásah musí byť neoprávnený, 3. vznik nemajetkovej ujmy, 4. príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a nemajetkovou ujmou. V § 13 ods. 1 Občiansky zákonník uvádza právne prostriedky, ktorými sa chráni právo na ochranu osobnosti proti neoprávneným zásahom. V prípade porušenie všeobecných osobnostných práv sa dotknutá osoba môže podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka domáhať upustenie od neoprávnených zásahov do jeho osobnostných práv, odstránenia následkov neoprávneného zásahu do svojho práva na ochranu osobnosti a poskytnutia primeraného zadosťučinenia - satisfakcie. Až pokiaľ sa primerané morálne zadosťučinenie nejaví ako postačujúce, najmä ak bola v značenej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, môže sa poškodený domáhať náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

49. V konaní bolo nesporné, že žalovaný svojím protiprávnym konaním zasiahol do majetkových práv žalobkyne. Žalobkyňa však žiadnym dôkazom nepreukázala, že týmto neoprávneným zásahom

žalovaného bolo zasiahnuté aj do jej osobnostných práv, preto neboli naplnené predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv, teda existencia zásahu spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu, vznik nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a nemajetkovou ujmou. Navyše podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy existencia závažnej ujmy. Žalobkyňa však v konaní nepreukázala a ani netvrdila, že bola v značnej miere znížená jej dôstojnosť alebo vážnosť v spoločnosti a že zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je postačujúce. Vzhľadom na uvedené súd žalobu aj v časti náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.500 eur pre neunesenie dôkazného bremena zamietol.

50. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

51. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

52. Žalobkyňa si uplatnil i úrok z omeškania, ktorý súd žalobkyni priznal vo výške 5,05 % ročne z priznanej sumy 29,90 eur od 01.09.2015 do zaplatenia a to z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala, že pred začatím súdneho konania vyzvala žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy, žaloba s prílohami bola žalovanému doručená dňa 31.08.2015, preto sa žalovaný dostala do omeškania až dňa 01.09.2015. Súd mal preukázanú výšku úrokovej sadzby ku dňu omeškania 01.09.2015, ktorá bola vo výške 0,05 % zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk., t. j. 0,05 % + 5 bodov spolu výška 5,05 % ročne. Vo zvyšnej časti úroku z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

53. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, keď žalobkyni bola zo sumy 4.117,39 eur s príslušenstvom priznaná suma 29,90 eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobkyne 1 % a hrubý úspech žalovaného 99 %, a teda konečný čistý úspech žalovaného je 98, % (99 % - 1 %), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 98 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za
následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej
inštancie.
Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.